

In memoriam id. Somorjai József

A 70-es évek elején voltam kisdíák az Ady-ban. Első és második osztályban Jóska bácsi tanította nekünk az éneket a zene-tagozaton, és már ekkor bevont minket az énekkari munkába is.

Ő maga járta végig az óvodákat, szép hangú gyerekeket keresve az iskola zene-tagozatába. Az ének órákat mindig ugyanúgy kezdtük: „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes...”- ezt a 2 sort énekeltük, szolmizáltuk, később furulyáztuk neki köszönésképpen.

Nagy fegyelmet kívánt tőlünk, gyerekektől, a fellépéseken matróz-blúzban, hátra tett kézzel figyeltük minden mozdulatát. Ugyanakkor nagy-nagy szeretettel okított-tanított minket a szolmizációra, a tiszta éneklésre. Humora, szerető odafigyelése könnyűvé tette a tanulást. A „mi-fán terem a kis szekund” és az öt ujj között mutogatott vonalköz-szolmizációval játékként éltük meg a mások által nehéznek tartott lapról olvasást, kottázást is.

Azok közé tartozhattam, akiket kiválasztott a Magyar Rádió „Óvodások műsorá”-ban szereplésre. Felejthetetlen élményt jelentett nekünk, kisgyerekeknek a Rádióban szerepelni, többek között Andor Éva operaénekesnővel, és hétről-hétre új dalokat, versikéket megtanulva izgatottan a mikrofonhoz állni.

Már idős korában találkoztam vele ismét, és félve mentem hozzá, azt gondolva, hogy nem fog emlékezni rám. Legnagyobb meglepetésemre nem csak az én nevemre emlékezett, de az osztálytársaimat is felsorolta, ABC sorrendben! Különleges tudással, kiváló pedagógiai érzékkel rendelkező tanár volt, aki egész személyiségével formálta a rá bízott ifjúságot. Aki látta hófehér haját, büszke fejtartását, bármilyen tömegben azonnal felismerhette, még egészen idős korában is.

Tavaly, a 100. születésnapján iskolánk kamara-kórusa is köszönthette őt egy ünnepség keretében. Nem gondoltuk, hogy az volt az utolsó születésnap. Teljes szellemi frissességben fogadta a gratulációkat és élvezte a neki szóló ünnepi muzsikát.

Jóska bácsi!

Egy tartalmas, fordulatos, néha küzdelmes, de csodálatos élet ért véget. Mi mással búcsúzhatnék, mint kedvenc dalának utolsó sorával:

„...bátorítsa szívünk álmát, adjon Isten jó éjszakát!...”

(Kodály: Esti dal)

Lanstiákné Szanyi Erzsébet